

22. па и нѣкои жени отъ нашитѣ ни сли-
саха: тѣ ходили рано при гроба

23. и не намѣрили тѣлото Му, и като
дойдоха, расправяха, че имъ се явили и ан-
гели, които казвали, че Той е живъ;

24. и нѣкои отъ нашитѣ отидоха на гроба
и намѣрили тѣй, както и женитѣ казаха; ала
Него не видѣли.

25. Тогава Той имъ рече: о, несмислени
и мудни по сърдце, за да вѣрвате на всичко,
що сж казали пророцитѣ!

26. Налй тѣй трѣбваше да пострада Хри-
стосъ и да влѣзе въ славата Си?

27. И като начена отъ Моисея и отъ
всички пророци, обясняваше имъ казаното
за Него въ цѣлото Писание.

28. И тѣ се приближиха до паланката,
въ която отиваха; а Той имъ показа видъ,
че иска да върви по-нататъкъ;

29. но тѣ Го задържаха, като казваха:
остани съ насъ, понеже е привечерь, и де-
ньтъ се прѣвали. И Той влѣзе, за да остане
съ тѣхъ.

30. И когато Той седѣше съ тѣхъ на тра-
пезата, взе хлѣба, благослови, прѣломи и
имъ подаде;

31. тогава имъ се отвориха очитѣ, и тѣ
Го познаха; ала Той стана невидимъ отъ
тѣхъ.

32. И тѣ си казаха единъ другиму: не
горѣше ли въ насъ сърдието ни, когато Той

(25) Бит. 3, 15; 22, 18; 49, 10—11. Числ. 21, 9. Псал.
21, 7; 68, 10, 21, 26. Исая 50, 6; 53, 3. (26) Псал. 15, 8—10.
Исая. 40, 10; Иерем. 23, 5; 33, 15. Иезек. 34, 23; 37, 24.
Дан. 9, 24. Михей 7, 20,